

mu je enak. Kangler manipulira, saj mu dejansko ni mar za marginalca, ker od njega ne more pričakovati nobene koristi, razen volilnega glasu v času volitev. Vse zgoraj naštetu je brezčutna demagogija, ki jo uporablja za doseganje lastnih parcialnih ciljev, ki jih želi doseči z uporabo vseh razpoložljivih sredstev. Pri tem igra umazano igro, saj mu pravil preprosto ni potrebno upoštevati.

Franc Kangler izkorišča veze in poznanstva, ki si jih je spletel v času politične aktivnosti in vnovčuje kredite, ki jih zaradi te ali one zasluge upravičeno pričakuje od ljudi na pozicijah, ki so, kakor on sam, proces osamosvojitve in lastninsko preoblikovanje izkoristili za pridobivanje moči, za nadzor nad ljudmi in za bogatenje. To mu omogoča, da je vedno v dogajanju, je vseprisoten in čuječ, v poziciji za naskok ali vstop v to ali ono veliko zgodbo.

Franc Kangler meni, da ima zasluge, saj je veteran vojne za Slovenijo, kot poslanec DZ je vodil t.i. pivovarsko vojno, bil je član odborov in komisij, državo je zastopal v evro atlantskih povezavah, nadziral je domače obveščevalne službe in je najuspešnejši župan v zgodovini Maribora. Prepričan je, da ima zaradi teh zaslug poseben status. Je oseba, ki se jo mora občudovati in poslušati, saj je vpliven in vzbuja spoštovanje, pri marsikom tudi strah. Zato lahko pove kar hoče in izpelje kar si zamisli, saj je suvereni politik, svobodnjak, ki si upravičeno lasti pravico do interpretacije resnice. Zaradi vsega navedenega ga država ne bi smela opominjati na sicer redke napake. Imeti bi moral politično in vse vrste drugih imunitet. Policija ga ne bi smela vabiti na razgovore, kaj šele zasliševati. Dacarji ga ne bi smeli vprašati od kod mu premoženje, sodišča pa bi se ga morala na široko izogibati. Kajti on ni NAVADEN. Po naravi stvari je namreč nedotakljiv, morale in zakonov ne more kršiti, ker je nezmotljiv, pravila pa zanj ne obstajajo. Kangler upošteva samo tisto, kar oceni kot pravilno po lastni presoji. Vse drugo zanika v skrajnem egoizmu. Ko presoja, gre za njegovo odločitev o ustreznosti, ta pa temelji na lastni percepciji o tem, kaj je prav in kaj narobe. Ugotovitvam drugih nasprotuje, če ga le te postavljajo na laž se zateče k demagogiji, svojo resnico in svoj prav pa je pripravljen braniti z vsemi sredstvi. Predpise in zakone upošteva selektivno, odločbe pravosodja, ki ga krivijo in bremenijo zanika, hurorsko pa nazdravlja sladkim zmagam izbojenim pred kastriranim pravosodjem. Javno izpostavlja policiste in tožilce, ki so se ga drznili obravnavati, jih sramoti in ovaja, pri tem pa se sklicuje na ustavo in na sodbe evropskih sodišč.

Kangler upošteva zgolj tisto, kar mu je v prid in mu prinaša koristi, podobno pa ravna tudi z ljudmi. Večini nasprotuje, saj ne prenese boljših in pametnejših od sebe, teh pa ni malo. Mržnjo do njih izraža na glas in neposredno, napada jih na ulici, v medijih, ali pred sodiščem. Vpletenost v kriminalne posle zanika, pri čemer šteje, da je že njegova izjava sama